

„Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum” — « Quod scripsi, scripsi » (J 19,22)

1. Tabliczka, która od Kalwarii budzi niepokój

W historii Męki Chrystusa istnieje element pozornie drugorzędny, który wzbudził tyle samo dyskusji, co sama belka Krzyża: **Titulus Crucis**, tabliczka, którą Piłat kazał umieścić nad głową Jezusa.

Św. Jan opisuje to tak:

« Piłat sporządził również napis i umieścił go na krzyżu; było napisane: Jezus Nazarejczyk, król Żydów » (J 19,19).

Nie był to gest pobożności, lecz wskazanie powodu skazania. Zgodnie ze zwyczajem rzymskim, powód wyroku był publicznie ogłaszany, aby wszyscy mogli go poznać. W tym przypadku jednak napis nie określał przestępstwa, ale — mimowolnie — ogłaszał prawdę wieczną.

2. Trzy języki, jedno stwierdzenie

Ewangelia dodaje szczególny szczegół:

« Był napisany po hebrajsku, po łacinie i po grecku » (J 19,20).

- **Hebrajski:** Język święty ludu Przymierza. Przywołuje Prawo, Proroków i mesjańską obietnicę. Dla Żydów zdanie to było bezpośrednim stwierdzeniem, że Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem, nawet jeśli intencja Piłata była inna.
- **Łacina:** Język Cesarstwa. Symbolizuje władzę polityczną i wojskową Rzymu. W tym języku napis oznaczał, że Jezus jest pretendentem do tronu, rywalem cezara.
- **Greka:** Język kultury i handlu. Był międzynarodowym językiem myśli. Po grecku zdanie to było skierowane do całego cywilizowanego świata.

Ten potrójny zapis ma głębokie znaczenie: **Chrystus jest Królem dla wszystkich**

narodów, kultur i epok. Już z krzyża Jego przesłanie zostało ogłoszone w językach symbolizujących religię, władzę i ludzką mądrość.

3. Konflikt w Jerozolimie: « Zmień tekst »

Arcykapłani, gdy przeczytali napis, zareagowali oburzeniem:

« Nie pisz: „Król Żydów”, lecz: „On powiedział: Jestem królem Żydów” » (J 19,21).

Tu rodzi się konflikt. Dla nich zdanie w czasie teraźniejszym i w formie twierdzącej równało się uznaniu prawdziwości oskarżenia. Chcieli zamienić proklamację w zwykłą relację słów skazańca. Innymi słowy: **chcieli zrelatywizować prawdę.**

Odpowiedź Piłata jest krótka, niemal prorocza:

« Quod scripsi, scripsi » (J 19,22).

W wymiarze ludzkim Piłat działa z dumy i uporu; w wymiarze Boskim jego odmowa zmiany tekstu staje się pieczęcią Opatrzności. To, co miało być drwiną lub prawnym uzasadnieniem wyroku, przemienia się w **mesjańskie i uniwersalne ogłoszenie.**

4. Dzisiejszy konflikt: przepisywanie Chrystusa?

Napięcie obecne na Kalwarii trwa do dziś. W wielu środowiskach kulturowych, medialnych, a nawet akademickich próbuje się „przepisać” Chrystusa:

- Przedstawiając Go jedynie jako nauczyciela moralności, a nie jako Króla i Pana.
- Redukując Jego przesłanie do dziedzictwa kulturowego, pozbawiając je wymiaru Boskiego.

- Dostosowując Jego postać do ideologii chwili, usuwając to, co może przeszkadzać.

Titulus Crucis wzywa nas do zachowania pierwotnego ogłoszenia w całości: **Jezus jest Królem**, nie tylko jednej grupy czy epoki, lecz całej ludzkości i całej historii.

5. Paradoks pigmentu: lapis lazuli i Boska królewskość

Choć Ewangelia nie opisuje kolorów napisu, niektóre badania artystyczne i tradycje średniowieczne wskazują na użycie drogocennych pigmentów, takich jak **lapis lazuli**, aby wyróżnić napisy święte. Lapis lazuli, o głębokim błękitcie, był symbolem nieba, wieczności i Boskiej chwały (por. Wj 24,10).

Gdyby napis wyroku był podkreślony tym kolorem, ironia byłaby pełna: świat chciał upokorzyć, a barwa ogłaszała królewskość niebiańską. W ujęciu teologicznym ilustruje to, jak **Bóg okrywa chwałą to, co świat uznaje za porażkę**.

6. Klucze duszpasterskie do życia dzisiaj przesłaniem Titulusa

1. Wyznawać publicznie

Wiara nie może ograniczać się do sfery prywatnej. Potrójny język Titulusa przypomina, że trzeba ją głosić w każdej dziedzinie życia.

2. Oprzeć się przepisywaniu

Tak jak Piłat odmówił zmiany napisu, tak chrześcijanin musi wytrwać wobec pokusy łagodzenia lub dostosowywania prawdy Ewangelii.

3. Uznawać powszechność Chrystusa

Królewskość Jezusa przekracza kultury i granice. Przyjąć Go jako Króla to otworzyć się na wszystkie narody.

4. Przemieniać upokorzenie w chwałę

Tak jak krzyż stał się tronem, tak i nasze próby mogą stać się okazją do ukazania panowania Chrystusa.

7. Zakończenie: « Quod scripsi, scripsi »

Tabliczka **Titulus Crucis** to coś więcej niż relikwia archeologiczna. To **proroctwo napisane ludzką ręką i opieczętowane przez Opatrzność**. Jej potrójny zapis przypomina nam, że Chrystus nie jest jedynie postacią historyczną, lecz **Królem wiecznym**. A konflikt, który miał miejsce w Jerozolimie, wciąż trwa, bo wciąż są tacy, którzy chcą złagodzić Jego przesłanie.

W obliczu tej pokusy odpowiedź Piłata — choć podyktowana obojętnością — staje się wezwaniem do wierności:

| « *Quod scripsi, scripsi* ».

Chrześcijanin, który żyje tą prawdą, staje się „żywym titulusem”: świadkiem, który swoim życiem głosi bez lęku i bez zmian, że Jezus jest **Królem królów**.